Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26328
Copyright: Admont, Benediktinerstift

que deitatis sunt habere dixerunt creature q̃
inicio habuit eternitatē & q̃ terminū habet inm̃
sitatē / q̃ mutabilitati siue etiā passibilitati sub
iacere potuit incōmutabilitatē & cetera que
soli diuine nature cōpetere noscunt tribuere
uideamur. Sed hec determinatio q̃uis nōio
refutanda uideat. ē tam̃ multo cōpetentior
/ cōmodior expositio. ad quā sententia hec ac
cōmodari possit. Anima nāq; xpi idcirco omā
habere dicit p grām. q̃ ds habet p natura. q̃a
plenitudo deitatis inuerbo ei unita ē extpe
p grām. q̃ indo exeternitate fuit p natura. Hoc
ista extempore habet q̃a accepit. qd ille exe
ternitate habuit q̃a fuit accepit ñ ut inei qd
accepit natura. mutata transiret. sed ut inei
consortiū sublimata conscenderet. Ista accep
qd ñ habuit ille nec accipe potuit q̃ ñ habuit.
nec desiit ēe qd fuit. Qd q̃ ac cepit anima
xpi. Plenitudinē dītatis. plenitudinē sapien
tie. plenitudinē uirtutis. totū qd ds ē accep.
Quom̃ accepit ñ inuersibilitate nature sed uni
tate p sone. accepit ñ q̃a in illud essentialiter
mutata est. sed q̃a ineffabiliter illuminata est.
Accepit ñ ut illud ēēntialit fieret. sed ut cū illo
p sonaliter / unū ēēt. Totū tam accepit / totū
habet. qd ille ñ accepit & ht. Ergo anima xpi
eternitatē habet in m̃sitatē habet. si totū ht